

ผิดแล้วให้อภัย

เขียนโดย ดร.นรินทร์ จินดาพันธ์

วันพุธที่ 24 ตุลาคม 2012 เวลา 20:40 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 02 ธันวาคม 2012 เวลา 23:47 น.

ผิดแล้วให้อภัย

ดร.นรินทร์ จินดาพันธ์

“To err is human; to forgive, divine” หมายความว่า “ทำผิดพลาดคือมนุษย์ ให้อภัยคือพระเจ้า”

ผมไม่แน่ใจว่า คุณเป็นใคร จะมีความรู้มากแค่ไหน เก่งแค่ไหน ประสบความสำเร็จมากเพียงใด รวยแค่ไหน หรือเคร่งศาสนามากเพียงใด หากว่าคุณไม่ยอมรับว่า ตัวของคุณเองก็ยังทำผิดพลาดมาแล้วหลายๆ ครั้ง และทำผิดเหล่านั้นต่อหลายๆ คน

ผมขอพึงธงลงไปเลยว่า คุณกำลังหลงตัวเอง และกำลังหลงทาง! ไม่มีใครที่ไม่เคยทำผิดพลาดในชีวิตนี้ และเวลาที่คุณทำผิดพลาดคุณต้องให้คนอื่นปฏิบัติต่อคุณอย่างไร ?

.....ไม่ยอมพบกหน้า

.....ไม่ยอมคุยด้วย

.....ไม่ยอมคืนดี

.....ไม่ยอมให้อภัย....?

ผมไม่เชื่อว่าใจจริงของคุณประสงค์จะเลือกข้อใดที่กล่าวถึงข้างต้น แต่คุณคงต้องการได้รับโอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่
คุณคงต้องการการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ให้กลับมาคืนดีอีกครั้ง และคุณคงต้องการให้เขาอภัยให้กับคุณ ใช่มั้ย?

คุณต้องการให้เขายุติความขมขื่น ความโกรธแค้นและความเคียดแค้นที่เขามีต่อคุณ ด้วยทำที่ตามาษิตที่ว่า...

“ที่แล้วมาก็ให้แล้วกันไปเถิด!” และ “อย่าฟื้นฝอยหาตะเข็บเลย”

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่คุณเองก็รู้สึกเสียใจ และสำนึกผิดในความผิดพลาดของคุณไปแล้วอย่างจริงจัง!

คุณต้องการได้รับมิตรภาพกลับคืนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากว่าบุคคลนั้นเคยเป็นมิตรที่สนิทสนมใกล้ชิดรักใคร่กันมาในอดีต คุณคงรู้สึกปวดหัวใจ หากว่า
คุณถูกสะบัดความสัมพันธ์อย่างไรเอื่อยไยใดๆ เลย!

แล้ว.....คุณทราบหรือไม่ว่า ในยามที่คนหนึ่งคนใดกระทำ “บางสิ่ง” ที่ผิดพลาดต่อคุณ เขาเองก็ต้องการการตอบสนองเช่นนั้นจากคุณเหมือนกัน
และไม่มีความสุขใดจะเทียบได้กับการมีคนยกโทษความผิดพลาดที่เรากระทำต่อเขา พร้อมกับให้โอกาสแก่เราในการเริ่มต้นใหม่อย่างจริงจัง
ควบคู่กับการให้กำลังใจในการฟื้นฟูความสัมพันธ์อันดีให้กลับมาคืนดีกันอีกครั้ง!

ซึ่งการยกโทษและการพร้อมที่จะให้เกิดการคืนดีกันนั้น เป็นพระลักษณะประจำพระองค์ของพระเจ้า!

กษัตริย์ดาวิดเมื่อทรงกระทำบาปพลาดพลั้งไป และจมอยู่ในความทรมานใจ ก็ได้พรรณนาถึงความรู้สึกอันยากจะบรรยายได้หมดของพระองค์
เมื่อทรงได้รับการให้อภัยและไม่ถือสาเอาโทษจากพระเจ้า

พระองค์ตรัสว่า.....“บุคคลผู้ซึ่งได้รับการอภัยการละเมิดแล้วก็เป็นสุข คือ ผู้ทรงกลบเกลื่อนบาปให้พ้น บุคคลซึ่งพระเจ้านำได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข” (สจตุ 32:1-2)

เนื่องด้วยพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการให้อภัย ดังนั้น หากว่าคุณรู้ว่ายากจะให้อภัยแก่คนที่ทำผิดต่อคุณ คุณควรที่จะเข้าไปหาพระเจ้า
และทูลขอความรักที่สามารถช่วยให้คุณให้สามารถจะให้อภัยแก่คนที่ทำผิดต่อคุณได้อย่างจริงจังจากพระองค์
เพื่อคุณสามารถให้อภัยแก่คนที่ทำผิดพลาดต่อคุณนั้นได้อย่างสิ้นเชิง!

อย่าให้เราขมขื่น เคียดแค้น โกรธเคืองผู้ใดนานเกิน 24 ชั่วโมง โดยไม่ยอมให้อภัย!

หากคุณตั้งต้นทำเช่นนั้น คุณจงระวังให้ดี เพราะว่า จะมีผลเสียเกิดขึ้นกับคุณตามอย่างมากมาย หนึ่งในนั้นคือ คุณจะสูญเสีย “สันติสุข” ในจิตใจไปอย่างน่าเสียดาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณจะสูญเสียความสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้าไป เนื่องจาก เพราะคุณขัดขืนไม่ยอมกระทำตามพระบัญชาของพระองค์ และวันหนึ่งเมื่อคุณกระทำผิดพลาดขึ้นมาบ้าง คุณเองก็ไม่ได้รับการให้อภัยจากคู่อริของคุณ และจากพระเจ้าเช่นกัน!

ดังนั้น อย่าเฝ้าสะพานที่คุณเองจำเป็นต้องใช้ข้ามเช่นกัน หาก你不ให้อภัยผู้หนึ่งผู้ใด ก็เท่ากับคุณเองได้เฝ้าสะพานเส้นนั้นไปแล้ว และคุณจะไม่เฝ้าสะพานให้ตัวเองข้ามอีกในอนาคต

ดังนั้น แทนที่เราจะมานั่งเฝ้าสะพานที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น ให้เรามาเสริมและสร้างสะพาน “แห่งการให้อภัย” นี้ให้แข็งแรงมากขึ้นในบ้านในคริสตจักร และในชุมชนของเราจะดีกว่าไหมครับ?